

Ledeniki in izdajatelji. Okrajni odbori SZDL Črnomelj, Kočevje in Novo mesto. - Izdaja vsak petek. - Urejuje ureduški odbor. - Odgovorni urednik Tone Gošnik - Tiskarska Slovenska porodčevalec v Ljubljani, predstavnik Franc Plevl. - Uredništvo in uprava: Novo mesto, Cesta komandanta Staneta 23. - Pošta pridel: Županija. Telefon: 027 - Tekoči račun pri Mestni hranilnici v Novem mestu: H.H.-24 - Letna naročina: 100 din. načrt: 100 din. - Pošta: 100 din. - plačljivo vnaprej. - Za iznosom 900 din oz. 3 ameriške dolarie.

Dolenjski list

Tednik okrajev Črnomelj, Kočevje in Novo mesto

Belokranjski marmor

Po 7 din za kilogram

Brez potrebnega orodja in opreme in z majhnim številom ljudi je pričelo pred nekaj leti novoustanovljeno podjetje izkorisčalo ležišče prvovrstnega marmora, ki ga je prej izkorisčal privatnik. Tako je bilo z opremo vse do lani, čeprav je kolektiv v dveh letih narastel na 21 ljudi. Prvi stroj, ki so ga dobili lani, je bil vrtlinski stroj s sesalcem za prah, ki so ga kupili iz republike pomoči Beli krajini. Ker je treba kose kamna dvigati z globine, so si omislili primitivno dvigalo na vitel na ročni pogon. Dvigalo so lani izboljšali, sedaj poganja dvigalo električni motor. Do 10.000 kg težke kose dvigajo z njim iz 8 do 10 metrov globoke jame, kjer lomijo marmor.

uporabili za izdelavo umetnega kamna. Kako potreben bil podjetju drobilec za tak odpadni kamen, saj bi ta kamen gotovo lahko prodali doma in na tuji tržišči.

Za večje bloke tega marmora se zlasti zanimajo ameriški kupci. Njim bodo lahko sedaj ustregli, ko bodo v pogonu žage. Z ročno obde-

šičih odkrili ležišča marmora. Analiza je pokazala, da je tudi marmor dobre kvalitete. Prednost tega nahajališča pa je še v tem, da leži v hrib in je tako izkorisčanje mnogo lažje kot pri Gradacu, kjer je treba kamen dvigati iz globine. Gradaško podjetje je pričelo z odkrivanjem nahajališč pri Adleščih, da ugotovijo količine. Razvoj kamnoseškega podjetja pri Adleščih bi bil velikega pomena zaradi zaposlitve odvisne delovne sile,

ki jo je prav v tem koncu veliko. Pri odkrivanju nahajališča je podjetje zaposlilo domačine, vendar, kot zatrjujejo v podjetju, nič kaj lahko ne dobe delovne sile. Baje premo placajo. Razumljivo je, da začetna plača nestrokovnega delavca ne more biti velika. Podjetje mora plačati v skladu s tarifnim pravilnikom in storilnostjo.

Dobra stran gradaškega "Marmorja" je v tem, da skrbti za strokovno izobrazbo članov kolektiva in si tako vzgaja potreben kader za povečano proizvodnjo. Treba je pripomniti, da strokovnega kadra kamnoseške stroke v Beli krajini skoraj ni bilo. Tako sedaj z razvojem nadjetja raste tudi strokovni kader. Delna mehanizacija obrata, ki bo stekla še letos, bo omogočila hitrejši razvoj "Marmorja", ki ima vse potrebne pogoje, da se razvíje v veliko in dobro podjetje.

P. R.

Zadnja seja LO MO Novo mesto

18. avgusta je bila enaintrideseta redna seja dosedanjega ljudskega odbora mestne občine Novo mesto in zadnjega, ker s prvim septembrom prevzame posle novi občinski ljudski odbor, izvoljen iz občinskih ljudskih odborov dosedanjih občin, ki se združijo v novo, veliko novomeško občino-komuno.

38 MILIJONOV ZA STANOVNIJAKA V KARLOVCU

Ljudski odbor mestne občine Karlovac je na zadnji skupni seji obeh zborov 15. avgusta sprejel sklep, da s kreditom podpre privatno podobo za gradnjo stanovanj. V tamnamen je odobril ves razpoložljivi kredit, v znesku 38 milijonov din, ki ga bodo dobili privatni građitelji stanovanjskih hiš kot posojilo. Kot pri nas, je tudi v Karlovcu veliko privaten interesentov za tak podatek, medtem ko med podjetji za ta kredit ni zanimal.

Tu obdelujejo gradaški marmor

S to sejo je ljudski odbor mestne občine, ki je bil izvoljen leten 1952, zaključil svoje delo. Kdor koli je kdaj ocenjeval to delo, bo moral priznati, da je Novo mesto v tem času neverjetno napredovalo v vsakem pogledu. Največji uspeh je novi vodovod, pomembna je urejena cesta, parki, most čez Krko in še vrsta drugih pridobitev mesta. Zlasti so velik korak naredila v tem času podjetja na območju mesta, od katerih so bila nekatere že na zelo šibkih nogah. Res je, da so bili za ta splošni napredki mesta v tem času dobri ekonomski pogoj, kot posledica gospodarskega razvoja na naši državi, vendar tudi ljudski odbor mestne občine s predsednikom tovarišem Andrijancem prispeval temu potetu in napredku s svojim delom v pravilnem vodstvu znaten delež. To mu je bilo omogočeno tudi zaradi podporе volivcev, ki so na aplošno pravilno cenili napore ljudskega odbora.

S to sejo je ljudski odbor mestne občine, ki je bil izvoljen leten 1952, zaključil svoje delo. Kdor koli je kdaj ocenjeval to delo, bo moral priznati, da je Novo mesto v tem času neverjetno napredovalo v vsakem pogledu. Največji uspeh je novi vodovod, pomembna je urejena cesta, parki, most čez Krko in še vrsta drugih pridobitev mesta. Zlasti so velik korak naredila v tem času podjetja na območju mesta, od katerih so bila nekatere že na zelo šibkih nogah. Res je, da so bili za ta splošni napredki mesta v tem času dobri ekonomski pogoj, kot posledica gospodarskega razvoja na naši državi, vendar tudi ljudski odbor mestne občine s predsednikom tovarišem Andrijancem prispeval temu potetu in napredku s svojim delom v pravilnem vodstvu znaten delež. To mu je bilo omogočeno tudi zaradi podporе volivcev, ki so na aplošno pravilno cenili napore ljudskega odbora.

Na tej seji je ljudski odbor mestne občine pregledal in pridržal zaključni račun proračuna mestne občine Novo mesto. Račun izkazuje, da so bil dohodki večji za 1.188.00 din kot je bilo predvideno v proračunu, za prav toliko pa so se povečali tudi izdatki. Nadalje je ljudski odbor mestne občine na tej seji odobril jamstvo za kredit podjetju "Zeleznica" v višini 100.000 din. Kredit je bil krakoren. Odobril je tudi prenos lastnine iz splošnega ljudskega premoženja na podjetje "Kremen". Gre za stavbo na cesti Komandanta Staneta nasproti lekarne, ki je do građevanja podjetje "Kremen" ter ima v njej že svoje upravne prostore.

S to sejo je ljudski odbor mestne občine, ki je bil izvoljen leten 1952, zaključil svoje delo. Kdor koli je kdaj ocenjeval to delo, bo moral priznati, da je Novo mesto v tem času neverjetno napredovalo v vsakem pogledu. Največji uspeh je novi vodovod, pomembna je urejena cesta, parki, most čez Krko in še vrsta drugih pridobitev mesta. Zlasti so velik korak naredila v tem času podjetja na območju mesta, od katerih so bila nekatere že na zelo šibkih nogah. Res je, da so bili za ta splošni napredki mesta v tem času dobri ekonomski pogoj, kot posledica gospodarskega razvoja na naši državi, vendar tudi ljudski odbor mestne občine s predsednikom tovarišem Andrijancem prispeval temu potetu in napredku s svojim delom v pravilnem vodstvu znaten delež. To mu je bilo omogočeno tudi zaradi podporе volivcev, ki so na aplošno pravilno cenili napore ljudskega odbora.

Lep napredok predvojaške vzgoje v kočevskem okraju

V kočevskem okraju je nad 800 mladincov vključenih v predvojaško vzgojo. Od tega odpadne 310 mladincov na pet delavskih centrov, ostali pa obiskujejo letno 15 do 20 dnevno taborjenje. Letos je Svet za kulturo in prospektov skupno z vojnim odsekom organiziral dvoje taborjenj: eno v Kočevju, ki je trajalo do 15. avgusta, in drugo v Velikih Laščah, ki se je isti dan pričelo in bo trajalo do konca meseca. V kočevskem okraju je bilo 240 obveznikov predvojaške vzgoje.

Organizacija taborišč je bila v redu, zato tudi uspeh ne more izostati. Za opremo, oružje in druge pripomočke za uspešen ponik je poskrbel vojni odsek. V taboru je skoraj popolno vojaško življenje kot v četji JLA. Dežurstvo, reprezentanca, straža in dela za naslednji dan se odreja z dnevnim zapovedjo. Nostranji red je povsem vojaški. Dnevne vaje trajajo do 7 ur in so precej naporne. Snov, ki jo morajo obvladati, morebitno in težka. Tudi predavateljski kadar je letos posebno skrbno izbran. To so sposobni oficirji-

Seja MO ZB v Novem mestu

V nedeljo 21. avgusta je bila v Novem mestu seja Mestnega odbora Zvezne borcev, katere so se udeležili tudi zastopniki občinskih odborov ZB Gotna vas, Otočec in Mirna peč.

Na seji so se pogovorili o pravljici XII. brigade, ki bo 3. in 4. septembra v Mokronogu in se je bodo udeležili tudi člani ZB novomeške občine. Razpravljal so tudi o potrebi vprašanja pobiranja članarine, pri čemer so se najslabše izkazali novomeški tereni, dočim ima Irča vas, Zabjavas, Briljin in Cegelnica že v celoti pobrano članarino za vse letor in storilnostjo.

Dobra stran gradaškega "Marmorja" je v tem, da skrbti

za strokovno izobrazbo članov

kolektiva in si tako vzgaja

potreben kader za povečano

proizvodnjo. Treba je pripomniti, da strokovnega kadra

kamnoseške stroke v Beli krajini

skoraj ni bilo. Tako sedaj

z razvojem nadjetja raste tudi

strokovni kader. Delna meha-

nizacija obrata, ki bo stekla še

letos, bo omogočila hitrejši

razvoj "Marmorja", ki ima vse

potrebne pogoje, da se razvije

v veliko in dobro podjetje.

P. R.

ZAKLADI BELOKRAJSKE ZEMLJE: gradaški kamnar obdeluje skoraj 10 ton težko skalo marmorja

Miha Počrvina - bivši španski borec - petdesetletnik

25. avgusta je praznoval v krogu svoje družine in svojih sodelavcev 50-letico življenja prijatelj, predsednik tovariš Miha Počrvina, dobro poznan v vsej občini in okolici dolenske metropole. Nas publant, bivši španski borec, je zdaj direktor okrasnega zavoda za socialno zavarovanje, ki uživa popolno zaupanje zavarovalcev, kajti tovariš Miha je

boriti za vsaj skromni živiljenjski obstanek. Ze kot mlad fant se je moral zapošljiti s težkim gozdnarstvom, nato je odsel sluziti v vojski rok, potem pa ga je zadebla doba brezposelnosti. Na lastni kosti je vrsko skupino kmetov, red starcev jugoslovanske vojske, ki je bila ustanovljena v letu 1929, od leta 1933 pa je bila vodena pod vodstvom tovariša Miha. Ta je bila močno intervencijo sredstva na dočak, ki je izpustošil. To so bile težke razmere, v katerih je živel na težkih posojilih.

Miha je začela življenje v kropicu, v katerem je živel v področju Francije. Poslej je živel in

vsičko vse, kar je imel, je bil vreden. Zaposlen je bil na delu v podjetju "Kremen", ki je bilo vodilno podjetje v jugoslovanskem živiljenju.

Miha je začela življenje v kropicu, v katerem je živel v področju Francije. Poslej je živel in

vsičko vse, kar je imel, je bil vreden. Zaposlen je bil na delu v podjetju "Kremen", ki je bilo vodilno podjetje v jugoslovanskem živiljenju.

Miha je začela življenje v kropicu, v katerem je živel v področju Francije. Poslej je živel in

vsičko vse, kar je imel, je bil vreden. Zaposlen je bil na delu v podjetju "Kremen", ki je bilo vodilno podjetje v jugoslovanskem živiljenju.

Miha je začela življenje v kropicu, v katerem je živel v področju Francije. Poslej je živel in

vsičko vse, kar je imel, je bil vreden. Zaposlen je bil na delu v podjetju "Kremen", ki je bilo vodilno podjetje v jugoslovanskem živiljenju.

Miha je začela življenje v kropicu, v katerem je živel v področju Francije. Poslej je živel in

vsičko vse, kar je imel, je bil vreden. Zaposlen je bil na delu v podjetju "Kremen", ki je bilo vodilno podjetje v jugoslovanskem živiljenju.

Miha je začela življenje v kropicu, v katerem je živel v področju Francije. Poslej je živel in

vsičko vse, kar je imel, je bil vreden. Zaposlen je bil na delu v podjetju "Kremen", ki je bilo vodilno podjetje v jugoslovanskem živiljenju.

Miha je začela življenje v kropicu, v katerem je živel v področju Francije. Poslej je živel in

vsičko vse, kar je imel, je bil vreden. Zaposlen je bil na delu v podjetju "Kremen", ki je bilo vodilno podjetje v jugoslovanskem živiljenju.

Miha je začela življenje v kropicu, v katerem je živel v področju Francije. Poslej je živel in

vsičko vse, kar je imel, je bil vreden. Zaposlen je bil na delu v podjetju "Kremen", ki je bilo vodilno podjetje v jugoslovanskem živiljenju.

Miha je začela življenje v kropicu, v katerem je živel v področju Francije. Poslej je živel in

vsičko vse, kar je imel, je bil vreden. Zaposlen je bil na delu v podjetju "Kremen", ki je bilo vodilno podjetje v jugoslovanskem živiljenju.

Miha je začela življenje v kropicu, v katerem je živel v področju Francije. Poslej je živel in

vsičko vse, kar je imel, je bil vreden. Zaposlen je bil na delu v podjetju "Kremen", ki je bilo vodilno podjetje v jugoslovanskem živiljenju.

Miha je začela življenje v kropicu, v katerem je živel v področju Francije. Poslej je živel in

vsičko vse, kar je imel, je bil vreden. Zaposlen je bil na delu v podjetju "Kremen", ki je bilo vodilno podjetje v jugoslovanskem živiljenju.

Miha je začela življenje v kropicu, v katerem je živel v področju Francije. Poslej je živel in

vsičko vse, kar je imel, je bil vreden. Zaposlen je bil na delu v podjetju "Kremen", ki je bilo vodilno podjetje v jugoslovanskem živiljenju.

Miha je začela življenje v kropicu, v katerem je živel v področju Francije. Poslej je živel in

vsičko vse, kar je imel, je bil vreden. Zaposlen je bil na delu v podjetju "Kremen", ki je bilo vodilno podjetje v jugoslovanskem živiljenju.

Miha je začela življenje v kropicu, v katerem je živel v področju Francije. Poslej je živel in

vsičko vse, kar je imel, je bil vreden. Zaposlen je bil na delu v podjetju "Kremen", ki je

Zgledni primer krepke rasti podjetja in kolektiva

Odvéč je ponovno poudarjati, kako važna so za naše gospodarstvo majhna podjetja, bodisi proizvodna ali uslužnostna. Taka podjetja niso važna samo zaradi uslug in dobrin, ki jih dajejo družbi in tako dopolnjujejo industrijo, pač pa še zato, ker se v njih vzgaja strokovni kader. Prav tega pa nam še bolj primanjkuje kot podjetji. Dober kolektiv je tisti, ki raste s svojim podjetjem, podjetje in kolektiv pa rasteta tam, kjer so na vodilnem mestu požrtvovani ljudje.

Nastanek, razvoj in stanje novomeškega vodovodno-instalacijskega podjetja gornjo trditev ponovno in lepo potrjuje. Iz nje je v nekaj letih zraslo podjetje, ki je po svoji zmogljivosti že daleč preseglo potrebe mesta in okolice in ki že prevzema in opravlja dela svoje stroke skoraj po vsej Dolenjski. Tesni in neutrenzi prostori so glavna ovira, da se podjetje ni še bolj razvilo. V manj kot petih letih je izšla iz podjetja vrsta izkušenih posameznikov, ki so načrtovali, podjetje si je pridobilo osnovna sredstva in zaupanje naročnikov, kolektiv pa je na splošno znan po dobiti zavedni delovni disciplini. Tudi finančno je podjetje na trdnih nogah.

Ob ustanovitvi podjetja, oktobra 1950, je štel kolektiv le nekaj ljudi s tovarijem Henrikom Cigojem na čelu, ki je bil imenovan za upravnika. Od osnovnih sredstev je podjetje takrat imelo le nekaj kleč, klijuk in rezak za vijke. Kmalu so nekje steknili na kupu starega železa nekaj železnih nog, na katerih so z lastnim delom v 600 delovnih urah izdelali potrebno stružnico na električni pogon. Ta stružnica za več delovnih operacij predstavlja danes vrednost poldrugega milijona dinarjev. Tako kot s stružnico so se oskrbeli z ostalimi orodjem in stroji. Kadarni niso zunaj nujnega dela, so delali doma in si ustvarjali osnovna sredstva. Ob zaključku leta so predstavljala ta sredstva že vrednost blizu 3 milijone dinarjev.

Praktična sadna škropilnica, izum upravnika Cigoja

Neko novomeško podjetje kovinske stroke, ki sedaj ne obstaja več, je ustvarilo predlagan za določeno delovno nalogu v znesku 300.000 din. Vodovodno-instalacijsko podjetje pa je isto delo opravilo za 160.000 din in ni delalo z izgubo. Pozimi, ko ni možno delati zunanj, se lotijo tudi takih del, samo da je zaslubi.

Pomenljivo stvar so izdelali lani pozimi po načrtu upravnika Cigoja: povsem novo

PUTNIK SLOVENIJA NOVO MESTO

— opozarjam vsa podjetja, ki nameravajo obiskati zagrebški velesejem od 2. do 13. septembra, da pravočasno naročijo pri nas avtobus! — organiziramo razne izlete in ostale prevoze z lastnim, modernim avtobusom! — posredujemo najhitrejše in najcenejše potne liste in viže vseh držav! — zeleni vozovnice kupljite pri nas v predprodaji! — če potujete na morje, ste brez skrb, če si nabavite vozne listke za ladjo pri nas! — poslužuje se naših uslug pred vsakim potovanjem!

Ing. Anton Zorc:

Nekaj o siliranju in silazi

Iz zgodovine vemo, da so kisanje ali siliranje zelenle krme poznali že Egipčani in Rimljani. Ta način hranjenja (konserviranje) zelenle krme so uporabljali z namenom, da bi jo čimdalje in čim bolj ohranili v sočnem, svežem stanju in, da bi kar najbolj zmanjšali zgubno hranilnih snovi vse do časa uporabe.

Bistvo siliranja, to je nastanka kisle krme, je vrenje. Pri vrenju nastaja mlečna kislina. Ta ima lastnost, da zeleno krmo ohranja (konservira). Vrenje povzročajo drobnokiselke ali bakterije. S krme pridejo v silosno jamo različne skupine bakterij. Med njimi so tudi takšne, ki ne tvorijo mlečne kisline, ampak masleno v ocetno kislino. Ti dve kislini po povrzočata gnitje in propadanje krme. Zato je pri siliranju, pri polnjenju silosa, izredno važno, da ustvarimo takšne pogoje, ki so ugodni za razmnoževanje in hitro delovanje skupine bakterij, katere tvorijo mlečno kislino. Omogočiti je torej treba mlečno-kislo vrenje, prepričati pa ocetno in masleno vrenje. Prav tako je treba prepričati delovanje povzročiteljev trohnenja, raznih plesni in podobno. S tem, da ustvarimo predvsem pogoje, ki so potreblji bakterijam mlečno-kislega vrenja, že onemogočimo delovanje naštetih škodljivih bakterij. Zato je nujno vedeti, v

praktično sadno škropilnico, ki je tudi, kar je zelo važno, zelo poceni. Pravzaprav so pri njeni izdelavi delali le štiri člani kolektiva. Upravnik Cigoj, ki je vodil delo, dva priznani vajence v pomočnik. Razen posode za škropilnico je vse škropilnico iz starega železa. Pri osnutku za tako škropilnico, katera stane uvožena z regresom 40 odstotkov se vedno okoli 30.000 din in ni takovo praktično, da vzel študij o tlačnih črpalkah. Na podlagi takšega študija in primerjav posameznih tipov je prisel do načrta za to škropilnico.

To pa ni Cigojev prvi izum. Že pred leti je napravil stroj za obračanje ovratnikov in prejel naslov novatorja. Sedaj delo osnutek majhne prevozne škropilnico za gnojnico, ki obenem trpa v skropilnico, potrebuje vse le 3 atmosfere in potem žene Škropiljenje sama brez stalnega črpanja tekočino do 25 metrov visoko. To omogoča, da lahko z njo dela en sam človek. Za hribitve predele bili bila priporočljiva nekoliko manjša škropilnica, toda po istem izumu.

Tako se tudi v manjšem pod-

na vprašanje, kaj ga je napotilo na tako zamisel izdelave sadne škropilnice, je Cigoj odgovoril, da je razmišljal, kaj bi lahko izdelovalo podjetje Agroservis v Zabji vasi v korist kmetijstva. Pri osnutku za tako škropilnico, katera stane uvožena z regresom 40 odstotkov se je izčučilo v podjetju 11 pomognikov to stroke. Vsi so napravili praktične izpite s prav dobroim uspehom, kar je dokaz, da podjetje zelo skrbi za vzgojo mladih kadrov.

Nič slabši pogoji, kot so bili za nastanek in tako krepak razmazahnega podjetja, obstajajo pri nas povsod za vse vrste drugih podjetij. Gornji primer nam kaže, da zato ni treba prav nesčesar drugega kot samo nekaj požrtvovalnih ljudi, ki ne žele same sebi, pač pa tudi drugim in celotni družbi ustvariti boljše življenske pogoje. Tam, kjer trdijo, da podjetje ne gredo da se ne izplačajo in podobno, naj bi si vzel za vzor tako podjetje, kot je vodovodno-instalacijsko v Novem mestu.

Ne odkupna podjetja, trgovina na drobno

je kriva...

Na članek v Dolenjskem listu pod naslovom »V trgovini na vredno« v rednu in na članek podobne tematike v Slovenskem poročevalcu je ostalo nastopilo novomeško Zadržunovo trgovsko podjetje. Trdijo, da so navedbe v članku ne resnične.

Kot je bilo zapisano, smo dobili podatke na posvetu predsednikov in poslovodnikov kmetijskih zadrug novomeškega okraja v Novem mestu 9. avgusta. Ceprav brez teh navedeb vsak potrošnik na lastnem žepu lahko občuti, da preskrba trga z raznimi kmetijskimi proizvodi je v resnici izgubljena, pač je nam zdi, da malo verjetno, da bo vodilni ljudje kmetijskih zadrug na takoj resnem posvetu poročali na resnico. Tudi navede in dokazi Zadržunova trgovskega podjetja potrjujejo, da v trgovski meži resnične vrednosti.

»Od kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami, ki so bili vredni 10 din, načrti konferenci. Ta zadruga se prodala v Ljubljano po 13 din in so imeli pri njih 15.000.«

Te kmetijske zadruge Skocjan niso nikdar kupili jabolka po 13 din in jih prodajali po 25 din (verjetno je bilo to katero drugo podjetje), ki prodaja na drobno, in na zadržuni. Pač je bilo to kmetijsko zadrugo, ki je bilo skupaj s drugimi zadrugami

Z okrajne skupščine vojaških vojnih invalidov

V »Invalidskem vestniku« smo brali pod gornjim naslovom sledče poročilo:

»V Novem mestu so imeli skupščino okrajnega odbora Zveze VVI preteklo nedeljo. Značilno za to skupščino je to, da ji ni prisostoval niti eden predsednik mnogih družbenih organizacij in ljudskih oblasti, ki okraja, kar ne izpričuje dobre povezanosti in sodelovanja invalidske organizacije tega okraja s tamkajnjimi organizacijami in organi ljudske oblasti. Tudi udeležbe delegatov je bila bolj pliča, saj niti dve trajni izvoljeni delegati ni prislo na skupščino.«

Resnici na ljubo moramo ugotoviti, da okrajni odbor ZVVI uredništvo »Dolenjskega lista« ni obvestil o svoji letni skupščini (kakor tega ne delajo tudi nekatere druge organizacije, ki se potem »čudijo«, čemu o njihovem delu le malo poročamo). Zato posmemamo po »Invalidskem vestniku« nekatere glavne ugotovitve z obnega zaborava:

»Iz poročila o delu organizacije, ki ga je na skupščini predbral predsednik, je razvidno, da je v dosedanjem novomeškem okraju včlanjenih v Zvezu VVI 1807 invalidov in da je v okraju le 22 osnovnih organizacij, kar je vsekakor premalo in bodo

moralni misliti na povečanje števila osnovnih organizacij, da jih tako vse bolj približajo članstvu.

Med letom so poskrbeli za obdaritev otrok padlih borcev in drugih socialno slabikih članov ter so v ta namen porabili 320.000 dinarjev. Odborovali so 213 članov.

Stipendije prejemajo 304 otroci padlih borcev in ima OLO v svojem proračunu v ta namen dolochenih milijonov dinarjev. V počitniške kolonije in na tabornjenje gre letos iz novomeškega okraja 376 otrok padlih borcev. Tudi dopolnilno šolo so imeli za te otroke v Smiljeh pri Novem mestu. Letos jo je z uspehom končalo 25 otrok padlih borcev.

Iz poročila je bila nadalje razvidna precepljena aktivnost osnovnih organizacij. Tako je osnovna organizacija Novem mestu priredila med letom za svoje članstvo tri poučne izlete, enega v Rog na Bazo 20, enega

ALKOHOLIZEM

hromi telesne in duševne sposobnosti odraslega človeka, a deluje kot strup na mlado in manj odporno otroško telo! Matere, vzgojitelji, starši — ne pozabite tega!

zgodbovinsko partizansko posojanko Frato in enega k Beletovi jami v Zagrad. Izletov se je udeležilo lepo število članov.

Zelo aktiven je tudi osnovna organizacija v Trebnjem, ki je iz lastnih sredstev samo za spomenik padlih borcev prispevala 500.000 din in dela tudi precej podpor svojemu socialno slabikom članom. Za flane so organizirali izlet na Bazo 20 in se na povratak iz tega izleta udeležili tudi odprtje spomenika v Podhosti. Tudi osnovna organizacija Trška gora je priredila za svoje članstvo izlet, v Dolenjski Toplici pa ga pripravljajo za prihodne dni.

Nova področja osnovne organizacije Novem mesto delujejo tri invalidske športne skupine: kegleški, šahovski in strelski krožek. Pripravljajo pa še ustavnovitev krožkov za namizni tehniki in balansiranje. V obstoječih krožkih je nad 30 članov. To športno udejstvovanje invalidov okrajnega odbora Zvezne VVI močno podpira.

Predsednik glavnega odbora zvezne tov. Franc Kress je po ugotovitvi pomankljivosti skupščine govoril o predvidenih spremembah in dopolnitvah Zakona o vojaških vojnih invalidih, o invalidski organizaciji v novih občinah ter o združitvi okrajnih odborov Zvezne VVI Novo mesto in Crnomelj.«

IZ NAŠIH KRÄJEV TO in ONO IZ VELIKOLAŠKE OBČINE

9. avgusta je bilo v Velikih Laščah prvo zasedanje ljudskega odbora nove občine. Na njem sta bila prisotni tudi predsednik okraja Kočevje tov. Pirnat in narodni heroj tov. Ozbolt.

Za novega predsednika je bil izvoljen Mirko Marolt od Greščice, za podpredsednika tov. Ahee iz Turjakova, za tajnika pa je bil imenovan dosedajni tajnik Golobič Branko. Novi občinski odbor je tudi zaprisegel.

Novi predsednik je obljubil,

da si bo prizadeval za napredok občine in zaprosil občinike,

da bi mu pri tej težki in odgovorni nalogi čimveč pomagali.

Pri slavnostnem konsoli, katerega sta se udeležila tudi tov. Pirnat in Ozbolt, so se o marsičem pogovorili.

Iz zimskega spanja se je pre-

budila strelška družina v Ormenku, ki želi, da bi spet začel

lepi šport. V načrtu imajo zgradi

tevno novo modernega strelšča,

ki bo ustreza vsem potrebov

am državnemu

GRAD LUKNJA

2 km severno od vase Prečna ob potoku navzgor izvira v ozki dolinici pod gradom Luknja Temenica, podzemski odtok Temenice, ki ponika pri Ponikvah in pride pri Luknji že tretjič na dan pod imenom Prečna. Takoj pod izvirom žene elektrarno. V bližini je velika podzemna jama, ki ima baje podzemsko zvezdo z gradom Hmeljnikiom. Na močni skali nad izvirom stoji grad Luknja (danes ruševina). Prvotni grad je bil še bolj v skale umaknjens, streljaj proč od sedanjega. Grad je nekaj veljal za najbolj utrjen grad na Dolenjskem. Bil je zelo podoben Predjanskemu gradu nad Postojno.

Prvotni grajski lastniki so bili gospodje Luknjančani. Nato je bil last Erazma Predjanskega, lastnika Postojanske Luke. Okoli leta 1490 je postal deželno knežja last. Cesar Maksimilijan ga je 1494 izročil v fevd rodbini pl. Gallenberg. Po ženitvi so ga 1550 dobili grofje Galli, ki so razpadajoči grad restavirali. Zgradili so tri stopce z zidovi in hodniki, obdali pa so ga z globokim jarkom, čez katerega je držal

dvigljiv most. V dobi turških napadov so se v grad zatekali tudi okoličani. Poznejši lastniki Luknje (Luegg) so bili od leta 1759 dalje (odkar obstoji deželna deska) sledči:

1. Jožef grof Barbo pl. Boštanski, 2. Eugen grof Barbo pl. Boštanski, 3. Od 25. III. 1827. leta dalje Vincenc baron Schweiher Lerchenfeldski (ki je bil tudi lastnik gradi Otočec), 4. Anton pl. Fichtenau (od 2. VII. 1827. dalje, ki je kupil grad za 22.000 goldinarjev), 5. Franc Langer (poznejši vitez plemeniti Podgorje).

6. Do leta 1945 je bil rapidno propadajoči grad last Franca Seida, pok. trgovca iz Novega mesta.

Grad Luknja ni bil večkrat napaden le od Turkov, temveč tudi od raznih drugih rovarskih tolp. Tako n. pr. 19. VIII. 1827. leta ob 9. uri zvečer od tolpe 16 Bošnjakov. Ti so prisli preko Kočeverskih hribov skozi Sotesko, Gor. Polje in Stražberi v grad Luknjo. Odnesli so 800 goldinarjev in srebrino, se navečerjali in napili na dveh škafov vino ter pobegnili v smeri na Jurko vas čez most v Vavti vasi.

Grad Luknja je imel pred Fr. Seidom grof Thurn. Od njega ga je kupil Josip Košiček, posestnik in ključavnica iz Novomeščanom, saj je oddaljen le 6 km od Novega mesta. Prijeten po-poldanski izlet v Prečno in Luknjo vas bo zadovoljil, če si morda doslej še nikoli niste ogledali razvalin lukanjskega gradu.

Gladež naj bi se raje imenoval bodež

V ameriškem slovenskem časopisu »Nova doba«, objavlja Anton Terbovec v rubriki »Vsak po svojih razne, na duhovit način obdelane zgodbe in vsakdanje dozivlja ter dogodivščine. V eni zadnjih številki se je spravil na ime zdravilne rastline gladež. Takole jo opisuje:

»V Dolenjskem listu, ki izhaja v Novem mestu, sam brak kaščna zdravilna zelišča naj se nabrazijo in koliko trgovci plačujejo zanje. Pri nekaterih pridaje v poštev cveti, pri drugih listi, pri nadaljnih korenin. Ima bil presenečen, ko sem med zdravilnimi rastlinami našel tudi gladež; posušene korenine istega da se placujejo po 65 din kilogram.

Angleške ali latinske označbe za to rastlino ne poznam, toda gladež je z bolečimi črkami zapisan v mojih spominih z bosenskim letom. Rastlina požene vsakoukrat vsečljiv korenin kar eden, z drobnimi rožnatimi cvetnimi okrašenimi grmadi, ki se subverzivno vključuje v travno občinstvo, to najraši po pečenih travnikih in pašnikih. Bosoper-

Koliko je prispevala mladina za razvoj socialistične domovine

Izredno pomembno je delo, ki ga je za razvoj domovine posvoboditve opravila mladina. Samo za tri mladinske proge: Brčko-Banoviči, Samac-Sarajevo in Doboj-Banjaluka ter za Avtocesto Beograd-Zagreb so mladinske brigade izkopale in vgradile malo manj kot 25 milijonov kubičnih metrov zemlje in kamenja, zvrtila 5017 metrov predorov in zgradi 103 mostov v skupni dolžini 6373 metrov.

Od osvoboditve do V. konгрresa Ljudske mladine Jugoslavije, v začetku leta 1953, je samo na 70 najpomembnejših objektih naše petletke delalo 1,200.000 mladincev. Dalj so okrog 60 milijonov prostovoljnih delovnih dni. Sodelovanje pri manjših, pa prav tako važnih delovnih akcijah je bilo vedno še veliko širše. Kaj vse je mladina storila, sploh ni mogoče ugotoviti.

Beračka nadloga v Italiji

Policija v Milanu je začela preganjati berače, ki so postali mesto že prava nadloga. Negra berača je kaznovala z denarno globo kar 396 krat, vendar ga doslej ni mogla odvrtni od beračenja. Dnevno je »natahala« po ulicah od 200 do 3000 lir.

Levi v kaverni

Ko je gostoval cirkus Hagenbeck v mestu Charleville v Franciji, je neznanec odpril kletko levov in 12 jih je odšel na sprejetje po mestu. Enajst jih je zavil skozi odprtia vrata neke restavracije, kjer so pospravili vso meso v kuhih in lokalih. Lastnik cirkusa in njegovih pomornikov so šli takoj na delo in polovili vseh enajst levov. Precej strahu je prestal lastnik restavracije, ki se je skril pod mizo. Prav njega si je izbral lev za vzglavnik, vendar mu ni storil nič zlačega. V spomin na ta nenavadni obisk je lastnik preimenoval svoj lokal v »Restavracijo pri levih.«

Kakor je bil legendaren gospodar hiše, Janez Trdina, taka je bila tudi lastnika same. Ko so popravljali streho, so za dimnikom našli lonec, napoljen z napoleondori (cekin). Ob tej priljuki so ljudji pripovedovali, da je bila za časa francoske okupacije v tej hiši gostilna in da je bil Napoleon velik prijatelj gostilničarja; govoril je z njim v tem jeziku in ob vsakem obisku njo in sljužnici bogato obdaroval z napoleondori.

Kadar so naša mati imeli srečo, da so v loteriji zadeli ambo, so dali vsakemu otroku krajcir. Z njim so tekli k Tučkovim kupeci biskvitni pišket. Ob takih orlikih smo vidieli pisatelje sedeti v družbi novomeških profesorjev Jeraja, Virbnika, Ignace Hladnika in drugih. Največkrat je pa sedel sam, bral knjige ali si kaj beležil. Včasih je bil na sprejetje z profesorjem Mihaelom Markičem. Trdina je imel popotno piško učenjak Markič pa dežnik. Devetdesetletni, sedaj že pokojni živinodržnik Skale mi je pripovedoval, da je pisatelj v Brummerjevi gostilni kar stoe pöpli kozarec vina. Brummerjeva gostilna so bila obrnjena proti Triki gori, na vzhodni strani pa

Hedvika Švajger

proti Gorjancem. Razen Trdine je v hiši stanoval še njegov so-rodnik, znani starinošvec Pečnik.

JANEZ TRDINA
slovenski pisatelj
rojen 29. maja 1830 v Mengšu
umrl 14. julija 1905
v Novem mestu

Janez Trdina je bil visoke, sloke postave. Okrog vrata je vedno nosil rdečo ruto, ki jo je vsak dan, preden si jo je zavezal, streljal skozi okno. Stregna mu je majhna ženica, Segakija so ji rekli. Hrano mu je nosila v bližnji Tučkovske gostilne.

Kadar so naša mati imeli srečo, da so v loteriji zadeli ambo, so dali vsakemu otroku krajcir.

Z njim so tekli k Tučkovim kupeci biskvitni pišket. Ob takih orlikih smo vidieli pisatelje sedeti v družbi novomeških profesorjev Jeraja, Virbnika, Ignace Hladnika in drugih. Največkrat je pa sedel sam, bral knjige ali si kaj beležil. Včasih je bil na sprejetje z profesorjem Mihaelom Markičem. Trdina je imel popotno piško učenjak Markič pa dežnik. Devetdesetletni, sedaj že pokojni živinodržnik Skale mi je pripovedoval, da je pisatelj v Brummerjevi gostilni kar stoe pöpli kozarec vina. Brummerjeva gostilna so bila obrnjena proti Triki gori, na vzhodni strani pa

proti Gorjancem. Razen Trdine je v hiši stanoval še njegov so-rodnik, znani starinošvec Pečnik.

Pisatelj je bil izrazit samotar. Obiskov ni sprejemal. Le nekoc ga je obiskal prof. Marinko. Dikjaki so izvohali, da se je šel, zavhalil za prispevki, ki ga je Trdina podaril tedanjem dijaških kuhih.

Kakor je bil legendaren gospodar hiše, Janez Trdina, taka je bila tudi lastnika same. Ko so popravljali streho, so za dimnikom našli lonec, napoljen z napoleondori (cekin). Ob tej priljuki so ljudji pripovedovali, da je bila za časa francoske okupacije v tej hiši gostilna in da je bil Napoleon velik prijatelj gostilničarja; govoril je z njim v tem jeziku in ob vsakem obisku njo in sljužnici bogato obdaroval z napoleondori.

Trdina je imel svojo hišo rad. Po njegovi smrti jo je kupil upokojenec Ivan Hrovat, od njega pa je kupila Gartnarjeva in jo potem prodala notarju Mastnaku. Ta je hišo temeljito popravil v povečani vrt. Stanoval je v sobi na severnem vogalu hiše. Okna so bila obrnjena proti kozarec vina. Brummerjeva gostilna so bila obrnjena proti Triki gori, na vzhodni strani pa

proti Gorjancem. Razen Trdine je v hiši stanoval še njegov so-rodnik, znani starinošvec Pečnik.

Janez Trdina je bil visoke, sloke postave. Okrog vrata je vedno nosil rdečo ruto, ki jo je vsak dan, preden si jo je zavezal, streljal skozi okno. Stregna mu je majhna ženica, Segakija so ji rekli. Hrano mu je nosila v bližnji Tučkovske gostilne.

Kadar so naša mati imeli srečo, da so v loteriji zadeli ambo, so dali vsakemu otroku krajcir.

Z njim so tekli k Tučkovim kupeci biskvitni pišket. Ob takih orlikih smo vidieli pisatelje sedeti v družbi novomeških profesorjev Jeraja, Virbnika, Ignace Hladnika in drugih. Največkrat je pa sedel sam, bral knjige ali si kaj beležil. Včasih je bil na sprejetje z profesorjem Mihaelom Markičem. Trdina je imel popotno piško učenjak Markič pa dežnik. Devetdesetletni, sedaj že pokojni živinodržnik Skale mi je pripovedoval, da je pisatelj v Brummerjevi gostilni kar stoe pöpli kozarec vina. Brummerjeva gostilna so bila obrnjena proti Triki gori, na vzhodni strani pa

proti Gorjancem. Razen Trdine je v hiši stanoval še njegov so-rodnik, znani starinošvec Pečnik.

Pisatelj je bil izrazit samotar. Obiskov ni sprejemal. Le nekoc ga je obiskal prof. Marinko. Dikjaki so izvohali, da se je šel, zavhalil za prispevki, ki ga je Trdina podaril tedanjem dijaških kuhih.

Kakor je bil legendaren gospodar hiše, Janez Trdina, taka je bila tudi lastnika same. Ko so popravljali streho, so za dimnikom našli lonec, napoljen z napoleondori (cekin). Ob tej priljuki so ljudji pripovedovali, da je bila za časa francoske okupacije v tej hiši gostilna in da je bil Napoleon velik prijatelj gostilničarja; govoril je z njim v tem jeziku in ob vsakem obisku njo in sljužnici bogato obdaroval z napoleondori.

Trdina je imel svojo hišo rad. Po njegovi smrti jo je kupil upokojenec Ivan Hrovat, od njega pa je kupila Gartnarjeva in jo potem prodala notarju Mastnaku. Ta je hišo temeljito popravil v povečani vrt. Stanoval je v sobi na severnem vogalu hiše. Okna so bila obrnjena proti kozarec vina. Brummerjeva gostilna so bila obrnjena proti Triki gori, na vzhodni strani pa

proti Gorjancem. Razen Trdine je v hiši stanoval še njegov so-rodnik, znani starinošvec Pečnik.

Janez Trdina je bil visoke, sloke postave. Okrog vrata je vedno nosil rdečo ruto, ki jo je vsak dan, preden si jo je zavezal, streljal skozi okno. Stregna mu je majhna ženica, Segakija so ji rekli. Hrano mu je nosila v bližnji Tučkovske gostilne.

Kadar so naša mati imeli srečo, da so v loteriji zadeli ambo, so dali vsakemu otroku krajcir.

Z njim so tekli k Tučkovim kupeci biskvitni pišket. Ob takih orlikih smo vidieli pisatelje sedeti v družbi novomeških profesorjev Jeraja, Virbnika, Ignace Hladnika in drugih. Največkrat je pa sedel sam, bral knjige ali si kaj beležil. Včasih je bil na sprejetje z profesorjem Mihaelom Markičem. Trdina je imel popotno piško učenjak Markič pa dežnik. Devetdesetletni, sedaj že pokojni živinodržnik Skale mi je pripovedoval, da je pisatelj v Brummerjevi gostilni kar stoe pöpli kozarec vina. Brummerjeva gostilna so bila obrnjena proti Triki gori, na vzhodni strani pa

proti Gorjancem. Razen Trdine je v hiši stanoval še njegov so-rodnik, znani starinošvec Pečnik.

Pisatelj je bil izrazit samotar. Obiskov ni sprejemal. Le nekoc ga je obiskal prof. Marinko. Dikjaki so izvohali, da se je šel, zavhalil za prispevki, ki ga je Trdina podaril tedanjem dijaških kuhih.

Kakor je bil legendaren gospodar hiše, Janez Trdina, taka je bila tudi lastnika same. Ko so popravljali streho, so za dimnikom našli lonec, napoljen z napoleondori (cekin). Ob tej priljuki so ljudji pripovedovali, da je bila za časa francoske okupacije v tej hiši gostilna in da je bil Napoleon velik prijatelj gostilničarja; govoril je z njim v tem jeziku in ob vsakem obisku njo in sljužnici bogato obdaroval z napoleondori.

Trdina je imel svojo hišo rad. Po njegovi smrti jo je kupil upokojenec Ivan Hrovat, od njega pa je kupila Gartnarjeva in jo potem prodala notarju Mastnaku. Ta je hišo temeljito popravil v povečani vrt. Stanoval je v sobi na severnem vogalu hiše. Okna so bila obrnjena proti kozarec vina. Brummerjeva gostilna so bila obrnjena proti Triki gori, na vzhodni strani pa

proti Gorjancem. Razen Trdine je v hiši stanoval še njegov so-rodnik, znani starinošvec Pečnik.

Janez Trdina je bil visoke, sloke postave. Okrog vrata je vedno nosil rdečo ruto, ki jo je vsak dan, preden si jo je zavezal, streljal skozi okno. Stregna mu je majhna ženica, Segakija so ji rekli. Hrano mu je nosila v bližnji Tučkovske gostilne.

Kadar so naša mati imeli srečo, da so v loteriji zadeli ambo, so dali vsakemu otroku krajcir.

Z njim so tekli k Tučkovim kupeci biskvitni pišket. Ob takih orlikih smo vidieli pisatelje sedeti v družbi novomeških profesorjev Jeraja, Virbnika, Ignace Hladnika in drugih. Največkrat je pa sedel sam, bral knjige ali si kaj beležil. Včasih je bil na sprejetje z profesorjem Mihaelom Markičem. Trdina je imel popotno piško učenjak Markič pa dežnik. Devetdesetletni, sedaj že pokojni živinodržnik Skale mi je pripovedoval, da je pisatelj v Brummerjevi gostilni kar stoe pöpli kozarec vina. Brummerjeva gostilna so bila obrnjena proti Triki gori, na vzhodni strani pa

proti Gorjancem. Razen Trdine je v hiši stanoval še njegov so-rodnik, znani starinošvec Pečnik.

Pisatelj je bil izrazit samotar. Obiskov ni sprejemal. Le nekoc ga je obiskal prof. Marinko. Dikjaki so izvohali, da se je šel, zavhalil za prispevki, ki ga je Trdina podaril tedanjem dijaških kuhih.

Kakor je bil legendaren gospodar hiše, Janez Trdina, taka je bila tudi lastnika same. Ko so popravljali streho, so za dimnikom našli lonec, napoljen z napoleondori (cekin). Ob tej priljuki so ljudji pripovedovali, da je bila za časa francoske okupacije v tej hiši gostilna in da je bil Napoleon velik prijatelj gostilničarja; govoril je z njim v tem jeziku in ob vsakem obisku njo in sljužnici bogato obdaroval z napoleondori.

Trdina je imel svojo hišo rad. Po njegovi smrti jo je kupil upokojenec Ivan Hrovat, od njega pa je kupila Gartnarjeva in jo potem prodala notarju Mastnaku. Ta je hišo temeljito popravil v povečani vrt. Stanoval je v sobi na severnem vogalu hiše. Okna so bila obrnjena proti kozarec vina. Brummerjeva gostilna so bila obrnjena proti Triki gori, na vzhodni strani pa

proti Gorjancem. Razen Trdine je v hiši stanoval še njegov so-rodnik, znani starinošvec Pečnik.

Janez Trdina je bil visoke, sloke postave. Okrog vrata je vedno nosil rdečo ruto, ki jo je vs